

barn av sin tid

FRÅN HALLWYLSKA PALATSET TILL HAMMARKULLENS MILJONPROGRAM

Under fyra decennier, från 1973 till 2013, dokumenterade Jens S. Jensen livet i Hammarkullen. Platsen är ett av många bostadsområden som byggdes i det så kallade miljonprogrammet på 1960- och 1970-talen. På kort tid skulle man bygga en miljon bostäder, för att råda bot på efterkrigstidens svåra bostadsbrist. Befolkningen ökade snabbt samtidigt som många flyttade från glesbygden till tätorterna, där jobben fanns. Miljonprogrammets förorter visade sig snart rymma en rad problem. De präglades redan från början av social och ekonomisk segregation och det svårt för invånarna att känna sig hemma i den storskaliga arkitekturen. ”Betongförorterna” fick kritik från många håll.

Jens S. Jensen var 27 år och nytexaminerad arkitekt när han påbörjade arbetet. Han ville undersöka det nya bostadsområdet utanför Göteborg och samtidigt ge en mer nyanserad skildring än den ensidigt negativa bild som medierna gav. Framförallt handlade det om att möta människorna som faktiskt bodde där och förmedla deras erfarenheter, tankar och drömmar. Till sin hjälp hade Jens S. Jensen kamera och bandspelare. Han fotograferade personerna han träffade och bandade samtalen. Det var inga regelrätta intervjuer, utan bandspelaren stod helt enkelt på när de träffades. När bilderna kopierats och banden transkriberats sågs de igen för att tillsammans gå igenom materialet. På så sätt kom berättelsen om Hammarkullen i hög grad att formas som en dialog.

För att kunna genomföra projektet på ett trovärdigt sätt bosatte sig Jens S. Jensen i Hammarkullen. På dagarna befolkades området mest av barn och ungdomar. De vuxna, förutom hemmafruar, arbetslösa eller pensionärer, jobbade någon annanstans – inte sällan i Volvo-fabriken i Torslanda eller Eriksbergsvärdet på Hisingen. Ungdomarna lämnades åt sig själva. För dem blev Jens S. Jensen en vuxen som intresserade sig för deras vardag och tankar om tillvaron. Den ömsesidiga respekt som uppstod låg till grund för en skildring av att växa upp i en svensk förort under sjuttioalet, där barnen själva kommer till tals.

I den här utställningen möter vi dem i deras verklighet, där ungdomsgården var en samlingspunkt och ett nav för skaparkraft och samhörighet, men där droger också intog en stor och destruktiv plats.

Sammanlagt gjorde Jens S. Jensen fyra böcker om Hammarkullen. Utställningen på Hallwylska museet tar fasta på 1970-talet – en tid som är både nära och avlägsen. I Barn av sin tid möter dokumentationen av ungdomarna i Hammarkullen porträttfotografier från slutet av 1800-talet. Porträtten visar tre systrar i familjen von Hallwyl, som växte upp i en helt annan värld. Bilderna speglar hur synen på barndom och uppväxt formas av de historiska omständigheterna. Systrarna von Hallwyl tillhörde samhällets elit. Föräldrarna till barnen i Hammarkullen var arbetare och hörde till socialgrupp 3 – den klass miljonprogrammet byggdes för.